

1866-05-05

AFSENDER

Elisabeth Jerichau Baumann

MODTAGER

Jens Adolf Jerichau

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

London

Modtagersted:

København

Omtalte personer:

Thomas Donaldson

Francis Henry Goldsmid

Louisa Sophia Goldsmid

Joseph Green

Thorald Jerichau

Vilhelm Schousboe

Arkivplacering:

Det Kongelige Bibliotek

DOKUMENTINDHOLD

Elisabeth Jerichau Baumann skriver hjem og fortæller om den bestilling på et gruppeportræt, som advokaten sir Francis Goldsmids har bestilt af sine nevøer og niecer. Derudover ankommer en længe ventet transportkasse med malerier til London, som Jerichau Baumann henter hos Mr. Green, der formodentligt er identisk med Joseph Green, der varetager kunsttransport. Kunstneren minder desuden ægtefællen om, at han ikke må fortælle nogen, at hun sandsynligvis bliver forsinket med hjemrejsen, da hun ikke vil miste sine københavnske bestillinger.

TRANSSKRIFTION

Den 5te Maj 1866

Kjære Adolf.

Jeg er rigtig glad ved at kunne meddele Dig at Sir Fransis Goldsmid¹ foruden en Gjentakelse af Børnenes Portraitter til 100 £, idag har bestilt hos mig et Pendant til dette Billede til 140 £st med fire Børnehoveder², saa dette er en rigtig god Begyndelse. Det gaaer alletider saa underlig til i Livet, at Lykken har sine Luner, og gaaer sine egne Veje. Jeg troer jeg faaer vist nok flere Børne Portraitter meget snart, thi Lady Goldsmid³, som er min varme Protector har ført dette Billede med sig hos flere af sine Bekjendte der alle have faaet Lyst til at lade deres Børn male.

Idag har jeg pakket min egen Thoralt⁴ ud, han skal nok

[2] ogsaa gjøre sin Lykke. Nej hvor det er morsomt, at det er netop Børnene som bringer mig Lykken vores egne søde elskede Smaa. Du maae gjerne fortælle Kunstnerne etc, at jeg har meget at bestille, men Du maae ikke sige Folk, at jeg mueligen bliver længere her end det var bestemt, thi ellers kunde Portraitterne hjemme gaae fra mig, og kan jeg saa vil jeg nok gjerne faae i Pose og i Sæk. Skulde jeg blive nødsaget at blive her en 6 Uger altsaa til midt i Juni saa ønsker jeg nok at faae Træskows Portrait⁵ sendt over n. b. rullet, men den Tid den Sorg.

[3] Idag fik jeg et Brev fra Donnaldson⁶ der fortæller mig at han har seet mine to Billeder⁷ paa Udstillingen, og at de nok hænge højt men godt og tage sig overordentlig godt ud og at Folk synes om dem. Som sagt der bliver lyst! Som jeg alletider har sagt det, gjælder det kun at holde ud, men ikke hengivende sig Sorgen og med Bitterhed i Hjertet, men trolig og ydmyg at gaae den Vej som vor kjære Herre Gud i sin urandsagelige Viisdom har villet at vi skulle gaae. Han lader ingen blive til skamme som stoler haaber og troer paa ham, endog Troen er skrøbelig, og Vejen derfor netop syntes mørk og trang.

[4] Ak kjære Adolf kunde Du kun holde fast derpaa, og af et oprigtig Hjerter længes efter hans Naade, og kjæmpe med vor Arvefiende, der stadig er paa Luur for at fjerne os fra Ham som selv har først givet sig hen for os, for at vi skulle hengive os til ham og være hans i al Evighed!

Hør kjære Adolf! Miskjend ikke Skovsboe⁸. Trofastere Ven have vi — Du heller ikke — aldrig havt. — Jeg lægger mig nu aldrig i Seng undtagen om Aftenen at have skrevet til Dig, eller nogen af mine andre Kjære i mit kjære Hjem, saa synes jeg at I ere mig nær. Ja Adolf at jeg idag fik Kassen til Kjøbenhavn det er et halvt Mirakel men det kostede mig ogsaa 5 Timer, som jeg

[5] ufortrødent tilbragte dels hos Mr Greens⁹ i hans snavsede støvede Boutik, dels i Omn[ib]ussen til og fra City, og der skulde Du have hørt hvorledes jeg paa engelsk læste dem Teksten og skjendte for tidligere saavel som for de nyeste Forsømmelser som sandsynligviis foranledigede Billedets Forsinkelse, og hvorledes de sagde "Yes Madam You ar[e] right, it was a shame" og s: w: Og det moersomste ved det Hele er at, det morer mig at kunne udrette Noget som neppe nogen anden kunde netop fordi det er saa vanskelig, og al dette Tummlen om, og det, at smelte sammen med dette uendelige Masse af Mennesker der alle ville noget alvorlig, dette stormægtige travle Cityfærden i hvilken jeg activ deltager i, dette

[6] har noget meget Tiltrækkende for mig og viser mig at jeg er en virkelig Demokrat, en Quinde af Folket, ikke af den nydende forfiinede og alligevel livskjæde Menneskerace med glatte fine Ansigter og Hænder. Jeg gjør mig til af mit ældende furede Ansigt (netop i Modsætning til de glatte Ansigter) som midt i Livets hele Alvor dog Gud skee Tak ved hvert Lysglimt er beredt at smile. Ja! hvorledes skulde jeg vel ellers have holdt ud? og jeg takker Gud naar at der er Folk til, der kunne læse i dette Ansigt, og at jeg beholder Ret deri, at det bringer Velsignelse for os, for andre at troe det Gode, og det Godes Sejr hos Andre. Lev vel kjære Adolf altid Din trofaste Hustru

Elisabeth Jerichau.

Jeg noterer hver Dag alt hvad jeg giver ud, [ulæseligt] dertil saa gaaer det let, og rigtig er det bestemt, prøv paa det samme.

¹ Francis Henry Goldsmid

² Goldsmid-parret havde ikke børn, men bestilte et gruppeportræt af deres nevøer og niecer, hvis forældre var Emma og Nathaniel Meyer Montefiore. Gruppebilledet blev skabt efter samme komposition som Jerichau Baumann havde brugt i portrættet af døtrene Agnete, Louise og Sofie, malet i foråret 1866. Begge gruppeportrætter blev udstillet i 1867 på Royal Academy, nr. 135: Group of four heads, the children of W. Montefiore, Esq. og nr. 127: Group of three heads of the artist's children.

³ Louisa Sophia Goldsmid

⁴ Et portræt af sønnen Thorald Jerichau. Der kan være tale om det udaterede portræt, som findes på Brandts.

⁵ Muligvis portrættet af konferensråd F. W. Treschow udstillet på Charlottenborg i 1855, men der kan også være tale om en nyere version af maleriet, der ikke var malet færdigt.

⁶ Thomas Leverton Donaldson

⁷ Jerichau Baumann udstillede fire malerier på Royal Academy i 1866, dog fremgår det ikke af udstillingskataloget om to af de fire værker blev ophængt senere.

⁸ Vilhelm Schousboe

⁹ Omtalte Mr. Green er muligvis identisk med førømtalte Joseph Green

Al kjære Adolf kunde Du kun
 have fast vor par, og af et
 yndigt Hjerte længe efter
 hans Møde, og glæde med
 vor Arvesjende, der stadig er
 saa nær for at fjære os
 for. Hans søn selv har først
 givet os hen for os, for at vi
 skulle hengive os til ham
 og være hans i al Egenhed!
 Al kjære Adolf! Alltid end ikke
 Noorbae. Protectorer vi have
 vi - Du heller ikke - aldrig
 hørt. - Jeg lægger mig at
 aldrig i Seng endstages om Aften
 at have skrevet til Dig, eller
 nogen af mine andre Brev i
 det bløde Hjem, som igrunden
 at det er mig selv. In Adolf!
 jeg indvil hjælpe til det bedste
 det er et halvt Århundred siden det
 første møde 5. Times, og jeg

Den 9te Maj 1846

Kjære Adolf

Jeg er rigtig glad at kunne meddele
 at Sir Francis Goldsmid foruden en
 Gentagelse af Brønnes Portrætter
 til 100 L. i Dag har bestilt hos
 mig et Pendant til dette Billede
 til 140 L. med fire Brønnesbilleder
 og dette er en rigtig god Begyn-
 sel. Det gaar altså det er
 udmærket til Livet, at Lybken
 har sine Læser, og gaar sine
 egne Veje. Jeg tror, jeg frem-
 vort nok flere Portrætter
 meget snart, thi Lady Graham
 som er min varme Protector
 har først dette Billede med
 sig, hvor flere af mine Beljante
 Der alle have faaet Lynt til
 at lade deres Børn male.
 Det har jeg prøvet med en
 Thorax ud, hun skal nok gøre

gjøre sin Lykke. Men hvor det
er ussont, at det er netop
Personer som bringer mig Lykke,
vores egne gode Elskede Læger.
Da maa gjerne fortælle
Mændene et, at jeg
har meget at berholde, men
der maa ikke Sige Folk,
at jeg maa ligesom bliver
langere her end det over
betænt, thi ellers kunde
Portrætterne blive gaae
for mig, og her jeg ene vil
jeg nok gerne gaae i Bred
og i Løbe. Skalde jeg blive
næst sagt at blive her en 6
Uger alene til midt i Juni
saa ønsker jeg nok at gaae
Trosslows Portræt sendt over
n. 6. rullet, men den Tid den Lige.

Idag fik jeg et Brev fra
Donatien der fortæller mig
at han har set mine to Billeder
for Udstillingen, og at de
nok lange lidt mere godt og
sage sig overordentlig godt ud
og at Folk synes om dem.
Som sagt der bliver Gode!
Som jeg alligevel har sagt dig
gjældet det ham at holde ud,
men ikke hengive sig Løgn
og med Bitterhed i Hjertet,
men troly og godmij at gaae
der vil en vor kjære Herre
Gud i sin uretsegelige
Visdom har villet at vi
skulle gaae. I den Censur
blive til skide som stoler
haaber og troer paa ham,
endog Troen var skibet, og Billedet
derfor netop gik i mørk og krog.